

N:o 215.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 juni 1908.
— — — — Andra Kammaren den 1 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående stämpelavgifter.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 24 och memorial n:r 27 och 30.)

Till Konungen.

Genom proposition n:o 160 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af bifogadt protokoll öfver finansärenden för den 3 sistlidne april, föreslagit Riksdagen att antaga ett vid propositionen fogadt förslag till förordning angående stämpelavgiften.

Riksdagen, som funnit de af Eders Kungl. Maj:t föreslagna förändringarna utgöra förbättringar och förtydliganden i de nuvarande bestämmelserna, har med nedan angifna undantag bifallit det framlagda förslaget.

Undantagen afse dels viss förändrad lydelse af 49 § 1:sta stycket och 50 § 2:dra stycket i förordningen, dels ock följande mindre betydande tillägg.

Enligt nu gällande förordning i ämnet liksom äfven enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag äger stämpelfrihet rum bland annat i mantals-skrifningsmål. Hvad åter beträffar kyrkoskrifningsmål, skola expeditioner

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 93 Häft. (N:o 215, 216.) 1

i sådana mål enligt förslaget fortfarande, på sätt förut ägt rum, beläggas med stämpel. Sålunda utgör t. ex. stämpelafgiften för ett Eders Kungl. Maj:ts utslag i dylika mål 20 kronor för första arket och 5 kronor för hvarje af de öfriga arken. Då emellertid, såsom nyss nämnts, expeditioner i mantalsskrifningsmål äro fria från stämpel, synes följdriktigheten fordra, att äfven expeditioner i de därmed närbesläktade kyrkoskrifningsmålen komma i åtnjutande af samma stämpelfrihet, i synnerhet som utslag i dessa mål i regel meddelas på klagan af mindre bemedlade. Ett tillägg i berörda syfte har således införts i 7 §.

Vidare har, i anledning af därom gjorda framställningar Riksdagen beslutit, att enkla och dubbla beläggningsstämplar à 80 öre samt 12 kronor 50 öre skola finnas att tillgå och för sådant ändamål vidtagit erforderlig ändring i 27 §.

Förutom här ofvan angifna direkta ändringar har Riksdagen jämväl funnit anledning till de särskilda uttalanden och erinringar, om hvilka här nedan vidare förmäles.

Enligt 34 § är försäljningsman skyldig att för sin uppbörd ställa behörigen godkänd borgen eller ock nedsätta obligationer eller aflämna försäkringsbref i enlighet med därom gällande föreskrifter. Med afseende härå har framhållits, att jämväl annan säkerhet än den sålunda enligt paragrafen uttryckligen angifna borde kunna godtagas. I anledning häraf har Riksdagen velat uttala såsom sin åsikt, att under uttrycket borgen jämväl torde kunna inbegripas af bankinrättning utfärdade depositionsbevis eller garantiförbindelser.

I 35 § 3:dje stycket föreskrifves skyldighet för ämbets- eller tjänsteman att i visst fall lämna kvitto å uppburna stämpelmedel äfvensom till statskontoret inleverera dessa medel med bifogande af till kvittona hörande talonger. Detta stadgande lärer icke få anses utgöra hinder för vederbörande att i sådana fall, då för hög stämpelafgift uppburits och öfverskottet återställt, innan handlingen stämpelbelagts, för vinnande af erforderlig rättelse därom göra anteckning å talongen; och torde formuläret till denna talong böra upprättas så, att dylik anteckning, där den kommer i fråga, också är förutsedd. I detta sammanhang vill Riksdagen vidare påpeka, att ämbets- eller tjänsteman icke är skyldig att på grund af innehafvande af ämbete eller tjänst omhänderhafva försäljningen af stämplat.

Om emellertid, såsom redan blifvit sagdt, Riksdagen ansett sig böra bifalla det föreliggande förslaget, har Riksdagen likväl icke velat underlåta att erinra, att fastställandet nu af en ny stämpelförordning tydligen icke får undanskjuta genomförandet af sådana förändringar i

denna förordning, som tilläfvventyrs må anses nödiga eller nyttiga. Riksdagen vill i detta afseende särskildt framhålla de önskemål beträffande kontrollen öfver de olika stämpelafgifterna, som af förlidet års Riksdag uttalades. I anledning af en inom Riksdagen väckt motion anhöll nämligen Riksdagen att Eders Kungl. Maj:ts tacktes låta verkställa utredning, huruvida genom förändrade eller förenklade bestämmelser rörande sättet för verkställandet af stämpelbeläggning af stämpelpfiktiga handlingar skulle kunna utan ökade kostnader för det allmänna åstadkommas en fullständigare kännedom om hvad de särskilda stämpelafgifterna inbragte åt statsverket, äfvensom en mer tillfredsställande kontroll öfver att stadgade afgifter behörigen erlades, samt efter verkställd utredning till Riksdagen inkomma med de förslag, hvartill en dylik utredning kunde gifva anledning.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, dock att 7, 27, 49 och 50 §§ i förordningen skola erhålla följande lydelse:

7 §.

Från stämpelafgift enligt denna Art. är kronan befriad.

 Frihet från stämpel enligt denna Art. äger jämväl rum i mantals- och kyrkoskrifningsmål; i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde; i frågor rörande debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder, utbetalning af rese- och traktamentsersättning, stämpelafgifter, kommunala eller andra allmänna afgifter, markegångssättning, åsättande af rotering, fastställelse å afsöndring af jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet, anmärkning vid offentliga räkenskaper, redogörelse för allmänna medel, utsyning af skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen af salpeter och tvist om värfning; i sådana på förvaltningsmyndighets pröfning beroende ärenden, som angå syner å ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp; i ärenden, som afses i lagen rörande afgäld från afsöndrad lägenhet eller i lagen angående aflösning af sådan afgäld; så ock i ärenden, som anhängiggjorts hos justitiekanslersämbetet eller Riksdagens justitieombudsman.

27 §.

Stämplars skola vara att tillgå af följande slag nämligen:

a) helarksstämplars å 50 öre samt 1, 1,25, 1,50, 2 och 3 kronor, samt

b) enkla och dubbla beläggningsstämplar å 5, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 75 och 80 öre samt 1, 1,20, 1,50, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 12,50, 15, 20, 25, 30, 50, 75, 100, 200 och 500 kronor.

49 §.

I redovisning för stämplat äger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm två procent samt i öfriga städer och å landet tre procent af det belopp, för hvilket stämplat försålts till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor beräknas provisionen efter en procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter en tiondedels procent.

Har — — — — — — — — — — — — — — — åter.

50 §.

Hvad i denna Art. är stadgadt om försäljningsman gälle äfven i fråga om ämbets- eller tjänsteman, hvilken jämlikt 35 § för sin tjänsteutöfning erhållit stämplat; dock med iakttagande, förutom af den i 35 § tredje stycket gifna föreskriften om inleverering af förskottsvis uppburna stämpelmedel,

dels att domhafvande å landet må, äfven om han är boende i Stockholm, tillgodoföra sig provision med tre procent af det belopp, för hvilket stämplat försålts, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor,

dels ock att — — — — — — — — — — — försäljningssumma.

Skall — — — — — — — — — — — — — — — är stadgadt.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta till allmän efter rättelse kungöra Riksdagens ifrågasvarande beslut.

Stockholm den 1 juni 1908.

Med undersätlig vörndad.